

ת"פ 53703/01/13 - מדינת ישראל נגד תמיר דיין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2015

ת"פ 53703-01-13 מדינת ישראל נ' דיין
ואח'

בפני השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל
נ ג ד
תמיר דיין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אפרת שדה

ב"כ הנאשם עו"ד אורן בועז

נאשם 2 - התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 22.10.13 הודה הנאשם והורשע בגין אישום אחד של הפרת סימני מסחר רשומים. מדובר בהחזקה במחסן מאחורי חנות בשוק הכרמל של מאות רבות של פריטי לבוש מזויפים. הנאשם החזיק סחורה זו יחד עם אחיו שנדון בנפרד במסגרת הסדר טיעון לעונש מאסר מותנה וקנס.

לחובת הנאשם שבפניי מאסר מותנה שהוטל עליו ביום 6.2.08 בגין עבירה דומה, בן 6 חודשים.

הסניגור המלומד טוען להארכת המאסר המותנה בעוד התביעה טוענת למאסר בפועל, בנוסף להפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר על תנאי וקנס.

אין צורך להאריך בדברים בדבר החומרה שבמעשי הנאשם, לנוכח ההיקף הנכבד של הסחורה המזויפת, והדברים נאמרו שוב ושוב בפסיקה. כך, מתחם הענישה שציינה התביעה בטיעוניה - מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי, הוא מתחם נכון והולם.

אלא, שהנאשם שבפניי עבר דרך ארוכה מאוד, מנקודת מוצא שפלה. אפנה לדבריי בפרוטוקול הדיון מיום 8.9.14, בהם לא הסתרתי את פקפוקי באשר ליכולת הנאשם להשתקם, אך עתה ניתן לומר כי למרבה השמחה - ההימור הצליח,

עמוד 1

ואדגיש כי היה זה הימור של ביהמ"ש ולא של הנאשם שלפי תסקיר שירות המבחן חדל מלהמר.

נראה, כי לנוכח התהליך שעבר הנאשם, שטרם הסתיים אך נמצא בהחלט בישורת המבטיחה לכאורה המשך מוצלח, יש להעדיף במקרה חריג זה את אינטרס השיקום ולחרוג ממתחם הענישה.

למעשה, לא מדובר בחריגה, שכן המתחם סובל גם אפשרות של מאסר על תנאי, לא נאמר האמור לעיל, אלא כדי להצדיק חריגה שמשמעה גם הארכתו של המאסר המותנה, שהינו אמצעי חריג בפני עצמו.

אסכם ואומר, שכאשר מדובר בעבירה אחת (ולו גם בהיקף גדול), שבוצעה בשנת 2010, וכאשר לאחרונה ומאז, עבר הנאשם הליך שיקומי מרשים, המקיף למעשה את כל תחומי חייו, יש להעדיף כאמור את אינטרס השיקום.

בין היתר, יש לציין את הסרת המחדלים לאור ההסדרים אליהם הגיע אחיו של הנאשם עם הגורמים הנפגעים (נע/1 ו-נע/2).

לצד הארכת המאסר המותנה אטיל עיצום כספי, אך לנוכח מצבו של הנאשם וחובותיו הגדולים, יהיה העיצום הכספי בעין סמלי בלבד.

סוף דבר, גוזר אני על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מאריך בשנה מהיום את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ (ת"א) 4824/07 מיום 6.2.08, בן 6 חודשים.

ב. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם עד ליום 1.12.15. לא ישולם הקנס, יאסר הנאשם למשך שבוע ימים. מחדל או עיכוב באחד התשלומים, יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי.

ג. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום ומזהיר אותו, כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להשבת התיק לביהמ"ש וקביעת עונש חלופי נוסף שקרוב לוודאי יהיה מאסר.

ד. התחייבות בסך 20,000 ₪ למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודשיים ימים.

הוראות נלוות:

א. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ב. מוצגים: העותקים המפרים יושמדו. כל מוצג אחר, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לביהמ"ש המחוזי.

ניתנה והודעה היום 13/10/15 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן , שופט